

царство (1185—1189), не забравихъ да подновять и унищожения-тъ тамъ Българскъ Патриаршиѣ. Тя изначяла още бѣше ограничена, нѣ постыпенно си расширяваше все малко-по-малко прѣдѣлы-ты, при сичко, че Гърци-ти нерачяхъ да ѣ припознажтъ. Асѣневи-ти наслѣдници, особито по-малкый неговъ братъ Калианъ бѣше прибѣгнжлъ като дѣды-ты си, да иска нейно-то потвърждаваніе, както и царскъ коронъ за себе-си отъ папъ Инокентія III-й, кой-то слѣдъ като му испрати своя легатъ Доминика, за да го увѣщае, на вращаніе зѣ и отъ него, и отъ Търновскыя Архиепископъ Василія, писма до папъ-тъ, и тръгнъ заедно съ священника Василія, кого-то Калианъ прашаше отъ странъ-тъ си да му ги занесе. На отиваніе-то имъ Гърци-ти уловихъ священника, и го върнхъ пакъ назадъ, безъ да бѣше можялъ да иде до Римъ. Царъ Иванъ тогава останъ да чяка отговоръ отъ папъ-тъ, нѣ той ся забави, затова ся прѣнжди да испрати и самого Архиепископа Василія въ Римъ, нѣ и той като священникъ-тъ ся върнъ назадъ, зашто-то и него Гърци-ти бѣхъ уловили въ Дураццо, и насмалко щяхъ да го удавятъ въ море-то (1201 г.), ако не бѣхъ го отървали тамошни-ти Латини. Василій ся върнъ, нѣ сполучи да испрати тайно двамина душъ отъ другари-ты си въ Римъ съ писма-та, въ кой-то царъ Иванъ пишаше на папъ-тъ, че Гърци-ти ужъ щѣли да му дадътъ царскъ коронъ и титлъ-тъ на Архиепископа, Патриархъ, само дано го прѣнждаше, да му ги даде по-скоро той. Слѣдъ двѣ години чякъ папа-та проводи прѣзъ Декемврія 1202 г., капелана си Ивана de Casenario, и прѣзъ Августа на 1203 едва стигнъ въ Българіѣ, и донесе за Архиепископа Василія паллиумъ, да го направи Примасъ, а на царя — писмо заедно съ единъ клятвенъ записъ, да го подпише, какъ ще да си останжтъ вече Българи-ти вѣрни на Римскъ-тъ черковъ, на тогава да му прати царскъ коронъ. Царъ Иванъ, кой-то тогава ся заплашваше отъ Маджары-ты да му приземжтъ царство-то, за да придобые помощь-тъ на папъ-тъ, прибърза и подписа тоя поднесенъ записъ, и го потвърди още и съ царскыя си печатъ. При това и на папъ-тъ, за да провъзгласи вече за Патриархъ Търновскыя Архиепископъ, и да му прати жезлъ и сичкы патриаршескы знакове, зашто-то Българи-ти не разбѣратъ, какво ще да рече това Примасъ; още — да ся позволи на Българскъ-тъ черковъ, да си избира и посвящава вече сама другы-ты Патриарсы, зашто-то имъ было мжно да ходять чякъ въ Римъ затова; и тѣй сѣще — да си вари и муро-то сама. — Най-послѣ му иска пакъ царскъ-тъ си